

Posudek vedoucího diplomové práce
Život a všední den v Sušici za třicetileté války
Karolína Hubáčková

Karolína Hubáčková navázala na svou bakalářskou práci, v níž představila především militární aspekty vývoje města Sušice za třicetileté války, a v práci diplomové se soustředila na městskou správu, hospodářství, lokální elity a v neposlední řadě i na odraz válečných událostí v pověstech. V úvodu si klade otázky, na které hodlá na následujících stránkách odpovědět, primárně zaměřené na každodenní sušický život sledované doby. Následně své pojednání zařazuje do kontextu současného českého bádání, jak obecného, tak specifického.

V první kapitole diplomantka stručně shrnula vývoj nejpodstatnějších událostí let 1618-1648, aby poté již přešla k samotnému jádru své práce. Městskou správu zdařile uvodila rozborem literatury, v níž jí vodítko poskytla nová kniha M. Ďurčanského, následně se věnuje funkci císařského rychtáře, ačkoli informace má spíše jen k předbělohorskému období, vyjma jmen z válečného období. „Dalšími pozicemi v čele města“ (jde o poněkud nešťastnou formulaci) má na mysli výklad o městské radě, kde čerpá ze zajímavého purkmistrovského manuálu z let 1636–1638. Následuje výčet ostatních obecních zaměstnanců – městského rychtáře, radního a soudního sluhu, městský písař se ale překvapivě dostává ke slovu až za popisem obnovování městských rad... a bohužel, příliš stručně. Podobně stručně jsou následně zmíněni rovněž nejrůznější úředníci, pověřování vedením města rozličnými úkoly. Více prostoru se dočkalo školství, jenže relevantních informací ze sledovaného období je poskrovnu. Za zdařilé považuji kapitoly o bezpečnosti ve městě, do níž K. Hubáčková zařazuje vedle požárů a městských hlídek také kriminalitu, jenže ani k ní nemůže doložit konkrétní případy z válečných let, stejně jako o zdravotní péči a hygieně, kam zařazuje stati o místních lékařích, hrobnících, lázních a lazebnících, o zásobování vodou a o morových epidemiích (opět ale pojednány ty mimo sledovaný časový úsek). Nekorektně došlo k zařazení správy církevní pod správu městskou, ta byla pochopitelně samostatná. Zde jde spíš o kompilaci, byť povedenou, relevantních prací Jana Lhotáka, mj. o počátku barokních poutí v regionu. V kapitole o hospodářství sehrávají vcelku pochopitelně nejdůležitější úlohu pro diplomantku cechy – prochází postupně podrobněji sušické cechy soukeníků, tkalců a ševců, souhrnně pak též cechy další. Bohužel, což ale není autorčina vina, ani zde není mnoho zdrojů přímo pro válečné období. Co se týče sladovnictví a pivovarnictví, konstatuje, že šlo v Sušici o vůbec nejrozšířenější řemeslo a na závěr přidává porovnání počtu cechmistrů a výčet ostatních řemesel, která jsou ve městě doložena. Osobně považuji za nejzajímavější i nejpřínosnější tu část diplomové práce, která pojednává o sušických elitách. K pochopení terminologie K. Hubáčková zvolila nejnovější práce H. Peřinové a O. Fejtové. Politické elity ztotožnila s radní vrstvou, mezi níž vynikli Voprechové z Uračova, resp. z Feldensteina a Rozacínové, kteří se dočkali samostatného pojednání. Zbylá část sušické honorace se skryla do statí o ekonomických (autorka si je vědoma, že ty se často kryly s těmi politickými) a o intelektuálních elitách. Poslední kapitola je krátkou kompilací nové knihy J. Hupky o válečných hrobech na Sušicku, a to v kontextu místních pověstí. Závěr není sice stylisticky precizní, ale pojednanou látku vystihuje.

Po odborné stránce nelze mít k diplomové práci K. Hubáčkové zásadnějších připomínek, poctivě pracovala s prameny i recentní literaturou, byť její výčet mohl být jistě delší. Součástí práce jsou rovněž přílohy v podobě obrazového doprovodu a jedné pověsti, stejně tak německé shrnutí, jež ovšem vykazuje (u germanistky!) nemálo gramatických chyb. Naproti tomu v samotné práci se K. Hubáčková většího množství fatálních hrubek vyvarovala, i překlepů (s. 13. ovšem není H. Jordánová, ale Jordánková) a dalších jazykových nedostatků, jen stylistika občas kulhá.

Diplomovou práci Karolíny Hubáčkové doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako
výbornou.

V Plzni 15. července 2016

J. KILIAN
